

Repertoriul jurisprudenței

Cauza C-580/15

**Maria Eugenia Van der Weegen și alții
împotriva
Belgische Staat**

(cerere de decizie preliminară formulată de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge)

„Trimitere preliminară – Articolul 56 TFUE – Articolul 36 din Acordul privind Spațiul Economic European – Legislație fiscală – Impozit pe venituri – Scutire fiscală rezervată dobânzilor plătite de băncile care îndeplinesc anumite condiții legale – Discriminare indirectă – Bănci stabilite în Belgia și bănci stabilite într-un alt stat membru”

Sumar – Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 8 iunie 2017

Libera prestare a serviciilor — Restricții — Legislație fiscală — Măsură aplicabilă în mod nediferențiat în cazul tuturor serviciilor — Reglementare națională care rezervă o scutire fiscală aplicabilă veniturilor din depozite de economii la furnizori de servicii bancare care îndeplinesc condiții proprii numai pieței naționale — Inadmisibilitate

(art. 56 TFUE; Acordul privind SEE, art. 36)

Articolul 56 TFUE și articolul 36 din Acordul privind Spațiul Economic European trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări naționale precum cea în discuție în litigiul principal, care prevede un regim național de scutire fiscală, în măsura în care acesta din urmă, deși este aplicabil în mod nediferențiat în cazul veniturilor din depozite de economii la furnizori de servicii bancare stabiliți în Belgia sau într-un alt stat membru al Spațiului Economic European, supune unor condiții accesul la piața bancară belgiană al prestatorilor de servicii stabiliți în alte state membre, aspect a cărui verificare revine instanței de trimitere.

În speță, reglementarea în discuție în cauza principală stabilește un regim fiscal aplicabil în mod nediferențiat în cazul remunerațiilor pentru un depozit de economii plătite de bănci stabilite în Belgia și al celor plătite de bănci stabilite în alt stat membru.

Totuși, chiar o reglementare națională care este aplicabilă în mod nediferențiat în cazul tuturor serviciilor, indiferent de locul de stabilire a prestatorului, poate constitui o restricție privind libera prestare a serviciilor în cazul în care rezervă beneficiul unui avantaj numai utilizatorilor de servicii care îndeplinesc anumite condiții care sunt, de fapt, proprii pieței naționale și îi privează astfel de beneficiul acestui avantaj pe utilizatorii altor servicii similare în esență, dar care nu îndeplinesc condițiile speciale prevăzute de această reglementare. Astfel, o asemenea reglementare afectează situația utilizatorilor serviciilor ca atare și, prin urmare, este de natură să îi descurajeze de la a le utiliza pe cele ale anumitor prestatori, din moment ce serviciile propuse de aceștia din urmă nu îndeplinesc condițiile prevăzute de reglementarea menționată, condiționând astfel accesul la piață (a se

vedea în acest sens Hotărârea din 10 mai 1995, *Alpine Investments*, C-384/93, EU:C:1995:126, punctele 26-28 și 35-38, precum și Hotărârea din 10 noiembrie 2011, *Comisia/Portugalia*, C-212/09, EU:C:2011:717, punctul 65 și jurisprudența citată).

(a se vedea punctele 28, 29 și 45 și dispozitivul)